

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

d l a

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Rok 1893.

Wydano i rozesłano dnia 31. Grudnia 1893.

Część XX.

Nr. 81.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 11. Grudnia 1893, L. 13.226/pr.,
którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedli-
wości, w sprawie przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Zalesie
do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Monasterzyskach.

B a d e n i w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. Listopada 1893, L. 21.271,
dotyczące przydzielenia gminy Zalesie do okręgu c. k. Sądu po-
wiatowego w Monasterzyskach, w Galicyi.

Na podstawie ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, (Nr. 59 Dz. ust. p.),
zostaje gmina Zalesie razem z obszarem dworskim z okręgu c. k. Sądu
powiatowego w Złotym Potoku wyłączoną, a do okręgu c. k. Sądu powia-
towego w Monasterzyskach przyłączoną.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1894 r.

Schönborn w. r.

Nr. 82.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Grudnia 1893, L. 95.759, którem ogłasza się ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 20. Listopada 1893, L. 19.544/2823 rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 4. Sierpnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 67, o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Stryja w powiecie turezańskim.

Badeni w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 4. Sierpnia 1892, Dz. u. kraj. Nr. 67, o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Stryja w powiecie turezańskim.

§. 1.

Zabudowanie potoków górskich Huściaków, Róg i Diwczy, ma być wykonane przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 2.

Czas budowy ustanawia się na lat dwa.

§. 3.

Koszta budowy, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu, pokryte być mają z funduszu budowy, utworzonego z datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 3. ustawy z dnia 4. Sierpnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 67.

Zarząd funduszu budowy sprawuje Wydział krajowy.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy krajowej w czasie oznaczonym w §. 2. niniejszego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby, wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat datku państwowego funduszu melioracyjnego jest jednak zależną od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Kierownictwo budowy ma być poruczonem wyznaczonemu przez Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu do bezpośredniego prowadzenia budowy na miejscu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny.

§. 5.

Dodatek budowlany, dyety i koszty podróży technika prowadzącego budowę na miejscu, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszty podróży, tudzież część poborów aktywalnych, przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszty podróży kierownika budowy.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać do państwowego funduszu melioracyjnego z powodu pokrytych przez ten ostatni fundusz wydatków, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Kierownik budowy przedkładać ma (najdalej do końca marca każdego roku budowlanego program robót na rok bieżący, zaopatrzony w potrzebne plany i kosztorysy, Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu roboczego okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót, albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§. 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorie robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w kosztorysie, mają być takowe zatwierdzone przez Wydział krajowy.

§. 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie

z postępu i stanu robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej, sprawozdanie roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież z innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczym.

§. 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót, obowiązane są udzielić żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym.

Koszta takich inspekcji nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§. 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych jak : płac dziennych należności akordowych, wydatków na narzędzia, materiały i roboty rzemieślnicze, asygnuje Wydział krajowy na przeciąg rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek, potrzebnych na poszczególne miesiące, preliminować ma kierownik budowy w miarę zatwierdzonych na rok budowlany robót i rozporządzalnych na ten cel środków przed rozpoczęciem robót.

Kierownik budowy odpowiedzialnym jest za całość i należyte użycie funduszu na budowę zaasygnowanego.

§. 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należności akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc ruchunek budowlany i takowy wraz ze wszystkimi dowodami przedkładać Wydziałowi krajowemu najdalej do dnia 15. następującego miesiąca.

§. 12.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy, który szczegółowe zamknięcie rachunków przy dołączeniu operatów rachunkowych, przedłożonych przez kierownika budowy, przesyła najdalej do 1. Marca następnego roku Ministerstwu rolnictwa i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§. 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zarządzać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z jednego organu technicznego, delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i z jednego organu technicznego, delegowanego przez Wydział krajowy.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy interwencyi kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożonym Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zgodnego zatwierdzenia.

§. 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. Września 1888, L. 12.146 instrukcyja służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich (zeszyt XIV. ustaw, rozporządzeń i ogłoszeń z zakresu służbowego c. k. Ministerstwa rolnictwa, rok 1888] strona 54) znaleźć ma zastosowanie do tego przedsięwzięcia, o ile ta instrukcyja nie została zmienioną lub uzupełnioną postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

Nr. 83.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Grudnia 1893, L. 95.759, którem ogłasza się ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 20. Listopada 1893, L. 19.544/2823 rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 4. Sierpnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 68, o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Skawy.

Badeni w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 4. Sierpnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 68, o zabudowaniu potoków górskich w dorzeczu Skawy.

§. 1.

Zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Skawy ma być wykonane przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 2.

Czas budowy ustanawia się na lat pięć.

§. 3.

Koszta budowy, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte być mają z funduszu budowy, utworzonego z datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 3. ustawy z dnia 4. Sierpnia 1892, Dz. u. k. Nr. 68.

Zarząd funduszu budowy sprawuje Wydział krajowy.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy krajowej w czasie oznaczonym w §. 2. niniejszego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby, wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat datku państwowego funduszu melioracyjnego jest jednak zależną od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Kierownictwo budowy ma być poruczonem wyznaczonemu przez Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu do bezpośredniego prowadzenia budowy na miejscu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny.

§. 5.

Dodatek budowlany, dyety i koszta podróży technika prowadzącego budowę na miejscu, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych, przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży kierownika budowy.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać do państwowego funduszu melioracyjnego z powodu pokrytych przez ten ostatni fundusz wydatków, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Kierownik budowy przedkładać ma najdalej do końca marca każdego roku budowlanego program robót na rok bieżący, zaopatrzony w potrzebne plany i kosztorysy, Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu roboczego okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót, albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§. 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorie robót w drodze akordu, na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w kosztorysie, mają być takowe zatwierdzone przez Wydział krajowy.

§. 8.

Z końcem każdego miesiąca, przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie z postępu i stanu robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież z innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczym.

§. 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót, obowiązane są udzielić żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym.

Koszta takich inspekcji nie mogą jednak obciążać fundusz budowy.

§. 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jak: płac dziennych należności akordowych, wydatków na narzędzia, materiały i roboty rzemieślnicze, asygnuje Wydział krajowy na przeciąg rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na poszczególne miesiące, preliminarować ma kierownik budowy w miarę zatwierdzonych na rok budowlany robót i rozporządzalnych na ten cel środków przed rozpoczęciem robót.

Kierownik budowy odpowiedzialnym jest za całość i należyte użycie funduszu na budowę zaasygnowanego.

§. 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należności akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowlany i takowy wraz ze wszystkimi dowodami przedkładać Wydziałowi krajowemu najdalej do dnia 15. następnego miesiąca.

§. 12.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy, który szczegółowe zamknięcie rachunków przy dołączeniu operatów rachunkowych, przedłożonych przez kierownika budowy, przesyła najdalej do 1. Marca następnego roku Ministerstwu rolnictwa i udziela potrzebnych wyjaśnień,

§. 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót,

Komisya kolaudacyjna składa się z jednego organu technicznego, delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i z jednego organu technicznego, delegowanego przez Wydział krajowy.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy interwencyi kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożonym Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zgodnego zatwierdzenia.

§. 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. Września 1888, L. 12.146 instrukcyja służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich (zeszyt XIV. ustaw, rozporządzeń i ogłoszeń z zakresu służbowego c. k. Ministerstwa rolnictwa, rok 1888, strona 54) znaleźć ma zastosowanie do tego przedsiębiorstwa, o ile ta instrukcyja nie została zmienioną lub uzupełnioną postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

Nr. 84.

O b w i e s z c z e n i e

galicyjskiej c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych we Lwowie, z dnia 19. Grudnia 1893, L. 209/pr., o zniesieniu c. k. Administracji dóbr państwowych w Nadwórninie, z dniem 31. Grudnia 1893, — wcieleniu zarządu wspomnianych dóbr państwowych do galicyjskiej c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych we Lwowie i o podziale tejże Dyrekcji na dwa samoistne oddziały.

Na podstawie reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 6. Lipca 1893, L. 1297/A. M., znosi się z końcem Grudnia 1893 dotychczasową c. k. Administrację dóbr państwowych w Nadwórninie, a zarząd wspomnianych dóbr wciela się do galic. c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych we Lwowie, z wyjątkiem huty żelaznej w Pasiecznej, dla której osobny zarząd systemizowano.

Od 1. Stycznia 1894 począwszy, utworzone zostaną dwa zupełnie samoistne oddziały c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych we Lwowie pod prezydium Jego Ekscelencyi Pana Namiestnika z zakresem działania terytorjalnie odgraniczonym.

Każdy z powyższych oddziałów dyrekcyjnych będzie odtąd swe pisma urzędowe podpisywać:

C. k. Dyrekcja lasów i dóbr skarbowych we Lwowie.

Oddział I. (II.)

I. Oddział dyrekcyjny składa się z dwóch okręgów inspekcyjnych, obejmujących następujące okręgi gospodarcze:

I. Okręg inspekcyjny:

1. Niepołomice
2. Stanisławice
3. Grobla
4. Gawłówek
5. Warzyce
6. Muszyna
7. Sietnica
8. Uszew
9. Stary Sącz
10. Dobromil

II. Okręg inspekcyjny.

1. Mizuń
2. Rachiń
3. Turza wielka
4. Łopianka
5. Suchodół
6. Belehów
7. Taniawa
8. Polanica
9. Lisowice
10. Drohobycz

11. Starzawa
12. Berechy
13. Michowa

11. Dobrohostów
12. Tustanowice
13. Nahujowice.

II. Oddział dyrekcyjny składa się również z dwóch okręgów inspekcyjnych, obejmujących następujące okręgi gospodarcze:

1. okręg inspekcyjny:

1. Kałusz
2. Rypianka
3. Krasna
4. Niebyłów
5. Jasień
6. Hryniawa półn.
7. „ połudn.
8. Jawornik
9. Kutry
10. Kosów
11. Utoropy
12. Peczeniżyn
13. Młodiatyn
14. Książdwór
15. Jabłonów.

2. okręg inspekcyjny:

1. Delatyn
2. Dora
3. Osławy
4. Nadwórna
5. Zielona
6. Rafajłowa
7. Mikuliczyn
8. Tartarów
9. Worochta.

C. k. Dyrekcya lasów i dóbr skarbowych.

Nr. 85.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. Grudnia 1893, L. 62.883, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Rzeszowie.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Dz. u. k. Nr. 8. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa takse dzienną w szpitalu powszechnym w Rzeszowie za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 51 ct. w. a., a od dzieci jak dotychczas w kwocie 28 ct. w. a., poczynszy od dnia 1. Stycznia 1894 r.

Lwów, dnia 1. Grudnia 1893

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 86.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. Listopada 1893, L. 59.405, w przedmiocie ustanowienia taksyiennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869, (Nr. 8 Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa takse dienną w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych 53 ct. w. a., a od dzieci jak dotychczas w kwocie 30 ct. w. a. począwszy od dnia 1. Stycznia 1894 r.

Lwów, dnia 29. Listopada 1893.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 87.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Grudnia 1893, L. 101.379, o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych dla regulacyi Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem i Złotej Lipy.

Wys. c. k. Ministerstwo Skarbu przyznało reskryptem z dnia 30. Listopada 1893, L. 41.829, po myśli §. 11. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, krajowym przedsiębiorstwom melioracyjnym w Galicyi dla regulacyi Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem (ustawa z dnia 1. Maja 1893, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 33.) i dla regulacyi Złotej Lipy (ustawa z dnia 10. Maja 1893, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 30) uwolnienie od stempli i należytości prawnych.

Lwów, dnia 23. Grudnia 1893.

Badeni w. r.

